

EINGIN KANN SKILJA LÍVIÐ Í

AFGHANISTAN

– EG HELT Í **HOND** HANSARA Í **FLEIRI** TÍMAR OG **GRÆT**. EG HUGSAÐI UM, HVUSSU **ÓRÆTTVÍST** TAÐ VAR, AT **HANN** SKULDI TAKA **ALLAN** BRESTIN FRÁ **MINUNI**, MEÐAN VIT **AÐRIR** SLUPPU **SNIKKALEYSIR** UNÐAN. HESI **ORÐINI** EIGUR 29 ÁRA GAMLI **HEINI JACOBSEN**, SUM SEINASTU **SEKS** ÁRINI HEVUR VERIÐ Í DANSKA **HERINUM**. HANSARA FYRSTA **KRÍGS-**
UPPLIVING GAV HONUM EIN **DYGGAN** SMEIT, SUM KUNDI HAVT **KOSTAÐ** HONUM **LÍVIÐ**

KRÍGGJ

Barbara Holm
barbara@sosialurin.fo

Hesi seinastu árin síggjast ikki aftur á 29 ára gamla vágbinginum, Heina Jacobsen, tá ið vit hitta hann á einari finari kafé í Vestamager, har hann ger seg til reiðar at greiða frá sínum upplivingum í danska herinum.

Tað er ein kafé, sum hoyrir til hansara nýggja íbúðarblokk, sum eitur 8 Tallet. Ein dýrur íbúðarblokkur, sum Heini nú býr í.

Tað er eitt av tí góða við at vera í kríggj – tú fært góða lön. Men lönin uppvigar als ikki upplivingarnar. Minnini hjá Heina fara at fylgja honum restina av hansara lívið, hóast hann nú sigur farvæl til danska herin.

Altíð vilja verið sum teir í filmunum

Síðani hann var ein blaðungur drongur, hevur hann verið áhugaður í tí, sum herurin hevur at bjóða. Meðan hann og vinmenninir hugdu eftir krígsfilmum við Arnold Schwarzenegger, Chuck Norris og Jean Claude van Damme, sat Heini altíð og droymdi seg burtur í ein annan heim. Heimin, har hann

MYND: PRIVAT

slapp at vera sum teir. Tí vóru tað eingi av hansara vinfólkum, sum hildu tað vera ónatúrligt, tá Heini meldaði seg í danska herin.

Í 2006 tók Heini Jacobsen fyrsta stigið. 14. februar fór hann til upptøkuroynd, og síðani byrjaði harða venjingin á Bornholm í august sama ár. Hann og 47 aðrir ungir menn byrjaðu samstundis, men bert fimm mánaðir seinni vóru teir einans 27 mans eftir á venjingarleguni í Bornholm. Summir vóru mettir at vera óegnaðir til herin, meðan aðrir longdust ov illa heim.

Men ikki Heini. Hann varð verðandi á Bornholm venjingarleguni og øðrum

venjingarlegum kring Danmark í trý ár, har hann gjørdi seg til reiðar at fara í kríggj og verja donsk áhugamál. Hóast Heini minnst aftur á tíðina í Bornholm sum lærurika og allarhelst tað, sum bjargaði honum lívið seinni, so var tað eisini hart.

– Vit fóru upp hvønn morgun klokkan 6.30 at vaska okkara kømur. Síðani skuldi vit út at venja, og oftast vóru vit úti í fleiri dagar á rað. Tað var um veturin, so tað var rættiliga krevjandi at liggja úti í náttúruni í fleiri dagar. Men venjingin var hørð, og vit lærdu nógv, sigur Heini.

Tað var eisini her, at Heini og hinir

hermenninir gjørdist kammeratar. Eitt orð, sum Heini nýtur mest av øllum, tá ið hann greiður frá tíðini í herinum.

– Á Bornholm gerast hinir menninir tín familja. Tú hevur ikki møguleika at fara heim at eta saman við tíni familju um kvöldarnar, eins og øll onnur gera. Tú ert saman við tínum kammeratum alt samdøgrið, greiður Heini frá.

Í kríggj í 2009

Hetta vinarlagið, sum menninir fingu, var eisini orsökkin til, at Heini als ikki ivaðist í at fara við til Afghanistan, tá ið boðini vóru givin. Tó so var Heini ógvuliga bangin fyri at greiða sínum nærmastu frá síni avgerð um at fara í kríggj.

– Eg visti av, at eg skuldi til Afghanistan átta mánaðir, áðrenn vit fóru. Men eg segði tað ikki fyri nøkrum. Eg var bangin fyri, at tær hugsanir, sum fólk heima í Føroyum hava, fóru at gera meg svakan.

Allarflestu føroyingar kenna ikki til kríggj. Vit hava ongan her í Føroyum, og tí er tað okkum sera fjart.

– Eingin kundi seta seg í mína støðu. Og eg visti, at øll míni nærmastu fóru at halda tað vera lægið, at eg vildi fara til Afghanistan. Fleiri ►